

פמחים פרק ראשון עשר לארבעה אור

מסורת הש"ם

(6) **תקב' קלו:** מנהמות
מכ. (5) סוכת מו.
ע' (4) שופטת ברכות ע' גראן
ע' (3) ב. דמיין.
(2) מנהמות כוכ. (1) ב. דמיין.
קע: מנהמות כוכ. מונגוליא
לה: סוכת גן. נס. נס.
(1) רכילות מון. (1) נעלן גן.
ג. ע' (2) (ת. מונגוליא)
(3) יונגוליא. (3) גן. גן.
(4) גן. גן. גן. גן.
(5) גן. גן. גן. גן.
פ. ד' טענער. (5) גן.
כ. ב. גן. גן.
חוון. (5) גן. גן.
חוון. (5) גן. גן.
גראלים. גן. (5) דמיין קילר.

תורה או רשותם

1. והוא קורע ארכון ואקטר לו רוח וחץ ואומנם דוד רבכער ורבנער און חביבין שנואל באין נא כו
2. וזה עבר לפלג'ים ווישתוואר ארכחה שבע פג'ים עד גאנטווע לא אחדה בראושין לא ג עלה החוץ לפציג'ים
3. פציג'ן ויעברו שער יוצאי ובו רעלבלס לפציג'ים כי בראשם מיכיה לא ישעת' ימים שאור לא כל בעניאן בבריבוב יי' כל אבל מילחמות נורדרה התפש תזרע בגער ובאוורח קיסריאן שמו ביט האצער נטוש בדורול הילל 5. ווישען כליה פוגיעא הגיבע' באמותה בנטמונן באושטן מרד כו
6. וויה בעט הדוי אונחש אונחש ריש ווישטלים בענות ופקורי'ה על האונשס ווקפאים על שמירק'ים אונטאמירס בלטבון אל טיטיב'ן ולא זיע' צאניה און בוטש בעט נטמת דאס
7. נ. ר. יי' נטמת דאס חפט כל קדרי'ן מאשי'ן כו

גלוון השם

מוסך רש"
העושה לולב. געלאג יוס
טוויג, לעצמו. וויל' מהמיכיס
(סוכה מוו). עיבער את
הכשרוי. ווילס לת' כוכבי
(מגילה כב'). קדמי לדוין
לפנוי (סוכה מוו).

מוך תספות
א. והחווה מוטלת על כל
ישראל. טום ר' לי'.
ב. ואנג' דאמר' מצויה
אם ציריך ברכות ד'ם
כשרויה להיאת כל אשראי
רוץ'ה לאחת בו שיטא
דאיתן יוצא. טום סלון.
ג. ר' אהאי מטבון. טום ר' לי'.

עיקולו מאמע. על ציעור ציעורי וסיל עליין גע זליך דורך
לכש קודס דיקס סימ. ציעור סיינו נמי זליך: נימוי נמול
תמייס. מכם דומטו רוטט סמל לת כני קערל גוזש נמול מה
טעינוק היט: ווי גע סיג דלאו יאקו מאיפ. עלאו סמאנס מוטעל
וטלע גע חניאו מوطל דהמאמר
צקדזין פליק קמיה קראג לאופי
הגען ציעור מומא גע צעל שמאמי
מווטעל וכלה לחט וויש בודק ביטחון
ויליכ דיביגל נומאל נבער גע מילא
על ציעור: ולכלען איזי פצען מא
חויא נמייס. לי גע קמילס נאכעב
מסמע וסה טפצל נו נומאל געיגס מה
מלכע נומילט פיעל עכינז גע גענימיס
עם געמי היבי נימא

בנֶר יְהוּדִי נֶכֶל הַלְּגָיִיט ^ט נְקָמָת מֵלֵךְ
חוֹפֵשׁ לְמַדְלִי גָּנוּן וְלִקְמִינָה מִפְּלִיסָה
סִינְמָה לְזִי : אֲוֶר לְדִבָּה. דְּפָרְלָעִין
וְסִינְמָה מִפְּלִיסָה קְרָלִי סִכְמָה וְלִמְלִיאָה
מִמְמָס לְיִתְחָא לְגַם הַמְמֻכָּה גַּעַלְמָלָה
דְּדַבְּרִי קוֹוִס מַדְבִּרִי קְבָּלָה וַיְהִי
קוֹוָלָה פּוֹ. דְּלַקְלָל מִמְמָה גַּבִּי רַיוּאַלְעִיל
לְגַם נְדַקְקִיס נְהַזְקָקָה לְגַם צָמוֹל קְעַטָּה
סְלַקְקָה לְמַיְפִּין חַמְקָן מִיעִיסָה נְהַקְקָה
סְהָאָמָעָה מִלְאִי קְלִין דְּבָדִיקָה מְעַלְמִיתָה
סִינְמָה דְּכַמְּיָה חוֹפֵשׁ לְמַדְלִי גָּנוּן
מִרְבִּי

פוש זיויז והופש
quia אחפש את ירושלים בנות וורות ממר דכתיב
ג אדם חופש כל חדרו בתן יתנא דבר ר' ישמעאל
חמי לאור הנר אף על פי שאין ראה לדבר וכבר
ממים שאור לא ימציא ואומר ויחפש בגין הצלח
ות החיה אחפש את ירושלים בנות ואומר נר
ס חופש מאוי ואומר וכי תימא האי בעת החיה קולא
ודרא דאבקה דגפש נהווא טובא אלא בנהורא
ונומר לא משתכח תא שמע נר ה' נשמת אדם
הלבנה יולא לאור האבקה אלא לאור הנר
מן

כ' פלגי בע' ביעור מר סבר לשבוער משמע. פירס ר' י"ח נפקח מושמע טפי להבב ה' כל מ"מ מסענו נמי קמת לבב דה' גן גזעמן כל נבב ה' נטעד ה' כי קיימן זמונן נימין נמול כני לדחו מושג ולכ' בצעיל ח'ן ה' יודען נמקן י'ם סקל:

כי פלגי בעל ביעור
 משמעו ומ"ס להבא^ט
 אשר קדשו במצותו^ט
 היכי נימא נימא למול
 מהול אבי הבן מא依
 נמי מיתיבי ברוך אי
 וצנו על השחורה הר
 נימא לשוחט לא סגנ^ט
 פסה וקדושים מא依 איז
 נמי מיתיבי העושה
 שהחינו וקימנו והגינו
 לצאת בו אומר אשר
 על נטילת לוב ש^ט
 דאגבהה נפק ביה אי אין חכ^ט
 בו מיביע ליה אין חכ^ט
 בע למיתנתא סיפא
 רישא נמי לצתת בו ר^ט
 סוכה לעצמו ואמר בר
 וקימנו והגינו לימון וט^ט
 אמר ברוך אשר קד^ט
 לישב בסוכה וhalbרבר
 דבולי עלמא מירא מ^ט
 מגנן דאמר רב יהודה
 המצוות ברוך עליון^ט
 משמעו דהאי עובר ל^ט
 אמר ר' ג' בר יצחק^ט
 אחימעץ דרך הכרך ו^ט
 אמר מהכא^ט והוא ע^ט
 מהכא^ט ויעבר מלכם
 כי רב אמר חוץ^ט
 בשלמא טבילה דעת^ט
 שופר מ"ט וכוי תימא מ^ט
 תקיעה אי היכי אפ"ל
 אלא אמר רב הסדר^ט
 איתמר תניא נמי היכי^ט
 אמר ברוך אשר קדש^ט
 הטבילה: לאור הנר
 אמר רב הסדר למה^ט
 ומציאה מהיפש וווע^ט
 מנורות ונרות מונר מז^ט
 הכא^ט שבעת ימים שא^ט
 כתיב החטם^ט יויחש^ט
 כליה ומיצא ומיצאה מ^ט
 מנורות דכתיב^ט בעית ו^ט
 נר (אלhim) [ה'] נשמה^ט
 ליל^ט י"ך בודקים את
 לדבר שנאמר שבעת ו^ט
 ובктן כליה^ט ואמר
 אלhim [ה'] נשמה^ט

מ"ד א יי' פ"ג מלכיה
 חמן ומְנָא כֶּלֶב 1
 סמג נְגַדֵּל וְטוֹשֵׁעַ הִיא
 ס"י תְּגֵן סְפִירָה
 מ"ה ב יי' פ"ג מלכיה
 גְּדוּלָה סָלֵב וְסִפְרָה
 הַכְּלָב 2 וְסִפְרָה מלכיה
 מ"ח פְּלִימָן הַכְּלָב וְסִפְרָה עֲשָׂרָה
 גְּנוּזָה וְטוֹשֵׁעַ חִוָּה סְמָן
 סְפִירָה כְּנִיסָּה סְפִירָה
 גְּנוּזָה כְּנִיסָּה סְפִירָה פְּלִימָן 3
 ע"ג:
 מ"ו ג יי' פ"ג מלכיה
 גְּדוּלָה סָלֵב 1 וְסִמְגָן
 עֲשָׂרָה הַכְּלָב וְטוֹשֵׁעַ זִקְרָן
 סְמָן סְפִירָה
 מ"ז ד יי' פ"ג מלכיה
 חמן ומְנָא כֶּלֶב 2
 סמג נְגַדֵּל וְטוֹשֵׁעַ הִיא
 ס"י תְּגֵן סְפִירָה
 מ"ח ה יי' פ"ג מלכיה
 קְרָבָה סְפִירָה: 3

רבי נגנאל
ולג מינותן כלן מברך
עליהן קודם עשייתן, חוץ
מן תבונת לבך, דרגנו
טבל תעוזה בעילויו זמור
אכברין על הבלתי. יש
מי שאומרים דבר
בלבד הווא והobar
דרון עזנה לה הלה וארום
נון טמא היא ומברכת
ווקונה לה הלה. ויש
אמירין טמא אינני מברך
לאלא עדות טבליה, חתן
בתהומות פ"א חמשה לא
וינה קנזת לה הלה וארום
תוון, האלים והערבים כל-כך
והערבים והסמא בבל קרי,
ואמרין בגמ' הלו המשה
ונון תורנן לתהנתה, יש
מהם מפני הרכבתה, והם
האלים והערבים כל-כך
מפני שאין יכולן לברך
ולחות. רשות שאן
מכוברים את המבורח והן
סוכמא והשיבו. שמי
אל יתפלל ואם התפלל
תפלתו נזנינין, מילדי
תפללה אי ציא. שניר אל
ייפללו ואם הפללו מפלתו
גזרפין. אייזו שמי, זה
ששנה רבינו רבי עירית, בכור
ששתה יירוב ברבעית
ר' יוא כי קפה דיד
אספ, רשות מוש לברך
תפללה אי ציא. האחים
אל ואכלת ושבותה ורכבת
אפסול מודומם רבו. אמר
רב חדא למדנו מציאה
מצמיהה הא כתיב שאור
לא ימציא, האחים כתיב
וירושת בדור הול ובקון
כליה וימצא. והכא כתיב
מציאה באבש, ותורה
קרוא איזאניא בעז הדחא
ונתקחש תאירוש טבון גוראות
נמצאת כי זו המציאה
הכובחה בשאר כאל
תביבה בח פושן וואם
יש לרומי פושן ווישם
בנרות קולא הוא, כלומר

פמחים פרק ראשון עשר לארבעה אור

מסורת הש"ם

גלוין השם

לעזי רשות

מוספת ר' שי
הרי זה צדיק גמור. על
נדב וזה מומחה זו (ב' ב')
(ח) וזה: אה גניל בך גניל ג'ה
(ט.) איך אלך. גמישות לך
דור על פ' סדרבו (ו' ו' מ)
(י' ו' ו' ע' גנילותה
מקום סוכה. ממש
מהוילן לנדבון (ק' ק' דושון).
(ט')

מוסח תוספות

א. כרך שורשות העולם
עשבי. טום. גאליל'ס.
ב. דוחה מצי למיכתב
אוצר. ס. ג. דרדרין
אפיקלו ר' טומ' סטמ'ן.
ד. צדרארי. ול פרשה
שנאמונה
ו. יישות אלא בודק דבר
שנהרתה בה. טום. גאליל'ס.
ה. וינה מה שרין פולטנא
כין. דאסיא למידך
בעליותם כוכי צדרכו.
ו. עזען.

רבינו חננאל (המשך) אמר את הקורתו וזה כל השורה רואת את הפה לפיך אמר רב עילונה ושלטמה הדינה, דרייך צדוניה, ואעדי' שכ הפה רשותה רואית שכנר מוצאת שרטם צדוניה כאחאות, לאילא אם הפשיט וזכה שרואה הולינו ושלטמה הדינה, כי אם תחק שורה אחות מן האראן קורה, שבבבבבב מגנה פינימיות נקראות, ודרכך רב הצדוניות ראשית רשותה רואות פני הפה הצדוניות ממש היה, ומשם מה קה שהן עלילות, ללמדך כי מלעלעלת חבירי, שמואל ו... ו... ו... ו... ו...

שיזובה ליעלים הבא הר' וזה צדיק גמור. ואלטן (פרק פ' מ"ג)
הן מס'ו בעדרים סמסמץן מה קרא על מנת נקבל
פרק סי' נכל' ג' חלה נ' קדו' לו הומת בטומס' שאום מוסקה מוסקה
מתהיט עלי בתקפה עצה א' היל' מי טהור מושך וממחרט ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

הרי זה צדיק גמור ד'
לעוני בתרה ר' נ' בר י' ^(ז)
הנברים ופלימו הד' וא' ^(ט)
לארמיי בודק עד מקומו
מכטלו כלבו פלימו ^(ט)
בודק מפני הסכנה מוא' ^(ט)
בשפום כי אישתמייש ממא ונהורא
אישתמייש ימא ונהורא
הבא לילא ושגנא
והאמר רב אלעוו ^(ו) ש' ^(ז)
הו'قا דשביח היזיקא
שמואל אך אלך ושם
ה' עגלת בקר תקה
ארב הי' בוי' בו' בר
מלמד שתהה פרתק רועה
באפר. ומלה קדריס
הה להן בטפַל לולרָבָב:
לבדבי אמרו. והס מהמע
עלמידרכם נצליים ווילויי דלן נכתז
ההן מושע דבר שמתהך תא מושע
חוודות להן כתג נמי לה נמליך
געג' דלן יטמוריין: **רב ריך**
ר' נילקה לר' ליב' דרב סבר
להליכן למידק טפי מיליגווע מושע
לטאנן כטיזט זטומאל סבר דמליגווע
יכיל נמידק טפי דעליגווע מיליגווע
קחי ומperf מס סון חייגווע:

למיהי בדמא והשׁורא לרי בר אמר להו טוינטו זולו זולו

הרי זה צדיק גמור דילמא בהר דברך אני לעוני בתרה ר' נ' בר יצחק אמר משומס סכנת הנברים ופלמו היא דתני חור שבין יהודי לארכמיי בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטלו בלבד פלימו אמר כל עצמו אין בודק מפני הסנה מאי סכנה אי נימא סכנתם כי בשפים כי אישתמש הי' אישתמש התם כי אישתמש יממא ונחרוא ולא מוסיק אדרעתיה הכא ליליא ושרגנא הוא ומוסיק אדרעתיה והאמר רב אלעוזר שלוחוי מצוה אין ניזוקן היכא ישבי הי' קא שאני שנאמר ר' יאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקה בידך וגוו' בעו מיניה רבנן הני בני כי רב דידייר בבאנא מהו אמר לך להו ניתנו עלי ועל צוואר ניזוקל מאי אמר לעזר שלוחוי מצוה אין ניזוקן לא בהליךן וארטניא איסי בן יהודה אומר כלפי שאמרה עץ מלמד שתהא פרתך רועה באפר ואין חיה שפה ואין חולדה מוקתח והלא דברים ק' ז' קזין בני אדם שאין דרכן לווק על אחת כמה זורחה מניין תלמוד לומר ופנית בברך והלכת א' אהילך בשלום וכי מאוחר דאיפלו בחירותך ר' אבון בר רב ארא אמר ר' יצחק מפני גינוסר בירושלים דינו נמצאת עלייה שלא צי בר' ינא מפני מה אין חמץ טבריא בירושלים אמרם א' אלמלא לא עליינו אלא לרוחץ בחמי לא לשם: ובמה אמרו ב' 'שורות וכו': מרתף מקום שאין מכנים בו חמץ אין ציריך בדיקה י' אין ציריך בדיקה ובמה אמרו שתי שורות חמץ ובמסתפק: בש' א' שתי שורות וכו': אמר ומן הארץ ועד שם קורה ורבו יוחנן אמר כוותיה דרב יהודה תניא כוותיה דרבו יוחנן אמר שמאו אמריםשתי שורות על פיו כל המרתף ועד שם קורה תניא כוותיה דרבו יוחנן שתי נהנה רואה את הפתח ועלינה רואה את הקורה מה אין ציריך בדיקה: בית הלל אמרים שתי: אמר רב עליונה ושלטת הימנה ושמואל אמר עליונה ושלטת הימנה מי טעםאי נני למעוט גוייאתא דגוייאתא רב כי היא תניא כוותיה דشمואל והלכה כוותיה דشمואל: מניין

בנעלתנימה נכל בטליזיותו ול' דק בלטזיא: ספלוי וסתפוייה. כגון נסלה זוקיפס ובלמיין קר פטומה. צורה מכאן גלוס ספיינו צורה זוקיפס ובלמיין קר קולרה. דקיינו ול' גג הרכותם: צפלפינס פימינה. כל חינוכו: ואולם ממןמי קר נמיין: עליונה וטפלטעה פימינה. סלה עליונסה ול' כל הרכותם גג הרכותם קדיזות להם על פיי רוחב כל גמלהוף וול' מן הדרין ונוד סקרין ועד שעוד צורת חדיזות להם למפעסמן בן עליונסה וסילן מטולסה חוקופה ננדג צרכי: עליונה וטפלפינס פימינה. בגג האכיזות בודק צמי' צורות על פיי ככמאנעטוטיס דמלטניין דה מטטנין עליונום קטני: דיק' חייגנות. וויל' נסלה זוקיפס ובלמיין קר פטומה. אמר רב יהודה שחי שרות שאמרו בו חמץ, היר' דמי במתפק ממון. ר' יוחנן אמר שרוה אתת כמיין גמא. כלומר מפשיט המורתף הרשוה ח' והלילגה הראה את הקורתה וזה כמיין גמא יוני, ונוגא בתורייז. בה' רוגנות שען העלינות. פורוש כל השורות שבמרתף הראשים של כל רוגנות

נו א מ"י פ"ג משלכות
חמן ומַסָּה ה' ב' ס' פ מג
עizen ל' טוֹזְעֵץ ח' ר' ס' קי'
מַלְגֶּה סְפִירָה :
נְחָבָב מ"י ס' טוֹזְעֵץ ס' ס
סְפִירָה ג':
גַּמְתָּה ג מ"י ס' ס' פ' ס' כ' ס' כ' ט'

- תורה או רשות
1. לאמר שרשות שמואל איך
אלך ושם עשו שאלו וחרבני
לאימרין יי' עגנון בקר
תורתך בריך ואמרתך לוחם
לי' באת:
שמואל א טו ב
- כ. כי אושר וגו' מפרק
וירחובת את גבולך
בעלהך אשר לא רצית
לקיים את פמי
אי' אלהיך שלש פקדים
בשבועה:
שמות ד כ
- ד. ובשלות ואכל
  - בבקבוקם אשר בחר יי'
  - אלאך וגו' ויברך בברך
וללבת לאקליף:
דרום ז

